

Forfatter: Worm, Jacob

Titel: NOGLE CARDINALERS FORSLAG

Citation: Worm, Jacob: "NOGLE CARDINALERS FORSLAG", i Worm, Jacob: . - [1968], udg. af ERIK SØNDERHOLM , [1968]-1994, s. 9. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-worm01val-shoot-workid56790.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: . - [1968]

NOGLE CARDINALERS FORSLAG

som udj Pafvelig Croning, er blefven opslagen
paa *St. Peders Kircke-dør* til Rom,
hvor udj anholdiss om *reformadtz*,
udj [den] afdøde Pafviss *interdict*,
og formodiss nye *indulgentz*,
med frie *commission*, paa
[Hual]-fische-dræt, *in*
mari insveto inter Herculeas
columnas.

Den lille Rubberts Fische-bad,
Var slæbet oppaa landet,
Hand icke meere plasked gad,
Og ride rundt paa vandet,
Hand tenckte; slaar du giechen løss,
Som du est vant at gjøre,
Strand-Ørnen blifver dig saa bøss,
Som hand har vært dig føre,
Dig hvister ind i bagger-stafn,
J kølle-gangen spreller,
Bespruder dig dit kiære Nafn,
Dit Rychte ilde skreller,
Du maat nu elske læe og lye,
Ald leeg og lyst fornegte,
Du tør [ræt] aldrig meere knye,
Og putzterie forfegte,
Men som mand veed, at gammel kat,
Ey lettelig vil kure,
Mand flygtig Fugl faar neppe fat,
At trylle udj Bure,
Afrettede *Marcolfi* putdz
Der hand saa Muusen løbe,
10 Slap lyset, løb mod Muusen budtz
Og vilde heller kiøbe
Med Egen vane og *Natur*,
End med sin Mesterss afve,
Ham kunde ingen Konst og Cuur
Forskrecke fra at trafve,
Saa Rubbert kand for ingen tvang,
Sig holde udj schindet,
Hand seyler jo paa giecke-fang,
Af Venner der til mindet,
Een Floede seyler fort forbie,
Saa strand og strømme skummer,
Paa kiøb-Mand-skab og *Confardie*,
At hente Smiile-Gummer,
Om Reederne er ey mit sind
Vitløfftig her at skrifve,
Jeg sticher jo miin pibe ind
At de mig gunstig blifve,
At ieg af dem kand hå medhold,
Een fattig peldtz at drille,
Hand himmel-spret og [kasse]-bold
Schal icke med mig spille,
Paa kiøbmandss-Floeden *Principal*
Er *Kingo* nyelig blefven,
Og paa *Confoyen* Admiral
Saa kycker og saa trefven,
Den [ruschen-snuschen smule]-koch

Hand hâr aldt høyden borte,
Ham fattis kun een Gaase-soch,
Til foering under schiorte,
Hand har nu oppenaaet sit Maal
Til punctt og saa til pricke,
Kun Gaasse-Ister til hanss kaal,
Ham feyl, og meere icke,
11 Hand raaber: Hej og Holla hvip,
Hidtz op, [hal] ind [vor] Frue,
Med gienschald svar [min] Dulle-pip,
Af Mund, som dessmer-Sckrue,
Miin Dessmer-knap! miin Sucker-Bold!
Miin dyre Runde Pelle!
Mit Røge-Pulver mod en Troid!
Miin Pomerantze-Sckrelle!
Miin Balsom-Buddich! miin Snudt lit!
Miin lyst for alle Fuule!
Pip, pip, miin Stillidtz! miin Mussvit!
Miin lecher lillde Smuule!
Hvor tindrer nu hanss øyen-steen,
J brystet hiertet kildrer,
Saa glat, som glass hanss Pande-Been
Er, og hanss [ansigt] Mildrer,
For kort tiid j hanss Pande gich,
Vel femten Wiborg-Weye,
Nu seer mand ey den mindste Slich,
Af Rynche-skind om [keye],
Mand hørte før hanss kluch j kluch,
Og Wee og Woch af Munden,
Nu hane-Gael, og høye puch
Med Nich og buch hâr Vunden,
Saa sidt Ham hengde før hans Fleb,
Som Drip i Lage-posse,
Nu qviddrer Hand med knebber-Neb,
Gîr qvech, som Frøe j Mosse,
Som Hand bag af een Wogn var taft,
Saa blye var Hand j Sommer,
Nu hâr hand sat siin Mund paa skaft,
Som før var giemt i Lommer,
Hanss Snach Ham før ey meere flød,
End sidste Taar paa Helling,
12 Nu giøriss den, som j fuld sød,
Opløber heede velling
Saa død og dofven var hand før,
Som Natte-standen Berme,
Nu pipper lifvet udaf dør,
Og schalchen af hanss Erme,
Hr. *Kingos* glæde lyst og Trøst,
Paa det vil ieg ey tvinne,
Jeg gierne seer, at paa hanss høst,
Den blide Soel vil Sckinne,
Om Hand paa *Sophies* Schiberom,
Siin kaass kand vel berede,
Og flagge-Schibet Runden om,
Som *Admiral* beklæde,
Krud-Kammeret, om hand faar lov,
Og troiss til at bestyre,
Om hand med heel og half *Cartau*
Kand flinch og lystig fyre,
Om det og eengang slumper til
At hand, som gamle *Giede*,
Een graf til *Sophie* grafve vil,
Og sofve-seng berede,
[At] hand, som Hollandsch *Admiral*,
Kand da paa nye bespringe
Et andet Schib? og som een Kâl,

Siin Fane atter svinge?
Aldt dette gjør mig ingen harm,
Vil lycken *Kingo* favne,
Og venlig bære ham i arm,
Gid hand maa made Ravne!
Og blifve Kragers Speege-Mad!
Om hand, som ieg, mon hede,
Der ey ved *Kingos* lych' er glad,
Der ved hanss gafn [bær leede],
13 Men, gode *Frater Kingo* hør,
Hvor gaar det dog til haande,
At Lyckenss venlig vind og bør,
Gîr jer slig vind og aande,
J straxen blæss saa strengt et væer,
Paa lille stackelss *Rubbert*,
At hand sit seyl maa stryge neer,
Som half-fortabte Slubbert.
Stryg seil Kong Lauring Hatten af,
[Om du forbie vil seyle;
Thi du faaer ellers Viss'lig Straf,
Dend vil dig ikke feyle].
Hei! sagt Sudost! hâr Kuldet Koe
Faaet Hoeren, vil hun stange
Trær *Gibbert* nu paa afsat skoe?
Schal *Rubbert* Barfoed gange?
Om J jêr Mad faar puddret alt,
med Neglicher og Peber?
Da under mig det bare Salt,
At jeg faar ey een *Feber*,
Faar J reedt op Jêr Silcke-seng
Med Lilier og [Roser],
Og schal ieg ligge arme dreng,
J Møding-Pøel og Mosse?
For *Charites* Jêr favner tet,
Mon Klappe jêr og Kysse,
Schal derfor Wetter nibe vredt,
Og Pusslinger mig kryste
Med ære, det er eengang sant,
J bær nu jêr Bonette,
Schal stachlen da siin hat til pant,
J Rendesteenen sette?
Sagt tør hiin fiine bøffels [Hatt],
Paa vadmelss-hetten prache,
14 Om kolde vaade vinter Nat,
Da hvinter hun om Nache,
Lad stiche op sit Merse-seyl,
Hiin prechtige *Confoyer*,
Det schader iche ved en Neyl,
Det liden smidig Boyer,
Hand schær sig giennem Wand med hast
For seyl som Wugge-lagen,
Den stund at Hiin af Tunge Last,
Tør sinchiss flux tilbage,
Forlof, lad *Rubbert* seyle med,
Og seyl j Raa ophidtze,
Samt følge *Kingo* frem af sted,
Og hielpe ham at Spidtze,
Et lidet læt Dynch-erche Schif,
Hâr tit vært med at jage,
Og teed sig baade Rasch og stif,
Naar store spansche Krage,
Som feede Gaassen [valtret] frem,
Og Hollandsch Schøiter icke
Oplange Kunde, Mimring dem,
Da hafver bragt j stricke,
Vel an! Hr. *Kingo* hidtzer seyl,

Bedr' *Rubbert* icke stryge,
Naar Een og anden Wen slaar feyl,
Maa J paa hannem bygge
Johannes in eodem hand
Hår jo ret altid veret,
Hans Sind og Mamma-liucken kand,
J aldrig faa omkieret,
Lad ham da med paa *Confardie*
Med Venne-Floden seyle,
Og slentre med j *mascapie*,
Naar *Kingo* ret vil beyle,
15 Saa hidtzer seyl Hr. *Kingo* frisch,
Lår ud paa dybet schride,
J Rammer vel dend Kiere fisch,
Der paa jêr Krog vil bide,
Een trolle-Hval paa Læster Fit,
Om den siin Kløfftig hale,
Vil byde frem og spille lit,
Hvad var Mand vel for Kåle,
Om Mand da Liinen slap og løb,
Og Fischen ey harponet,
Sig sparde for det Fitte-Kiøb,
Sig for slig Marchet skonet,
Hvo redder er, det sielden skeer,
At hand beligger [Frue],
Hvo hiertet under Beltet bæer,
Ham tien best Ascke-Grue,
At sidde j og [skulte] sig,
Og driche Røg for [snive],
Begravve Røg j flasche-fliig,
Og gnafve Røst af Knifve,
Men J Hr. Kingo, J vist maa
Hå mod j bryst og bringe
Et pust J maa jo tøre staa,
Ej red fra skandtzen springe,
J for vel fuld een Jster-sech
Maa icke blifve Kiøsen;
Den fisch, der hår paa siiden spech,
Nu j et Wenne-Løsen,
Og Nich fra lille *Rubbert* hår,
Da setter an paa lofve,
Jêr byttet vel til haande gaar,
Vil J jêr ellerss vofve,
Saa hår J knap jêr Kram bestilt,
De smøret fitte-Krummer,
16 Af dem J faar jêr lading fyltd,
Jêr last af smiile-gummer,
Det er det beste Kiøbmand-schaf,
J Kand jêr foretage,
Thj der gaar ingen Ziise af
For *Wisiterers* klage,
For Told-Betienterss ofverløb,
J bær da ingen fare,
Og Kand saa [gi diss] bedre kiøb
Paa lystig smiile-vare,
Hår J til viss' ey Rade Wind,
Men *contra*-blæst befunden,
J tør dog lenge Maalet ind,
Naar J hår lenge Runden,
J Søen dreyet om og om
Wært half-veyss ilde fattet,
Er end i-kneppet laass for bom,
J gaar dog ind i Gattet,
Laverer, legger fra og til,
Og prøfver kun jêr Beste,
J hår j Haanden Wundet Spil,

Ret paa det allerneste,
Hår end Hans Hellighed af Rom,
Dend *Walsche* Bisp og Pafve,
(Som J der schrifver noget om)
Et bud og bref tillafvet,
At J maa ey til Nunne-Broe
Jêr fremmer-stafn anbyde,
O hør, hvor *Rubbert* der ad loe,
Hvad er [her] nu j gryde?
Schal Pafvenss *indulgentze*-Bref
Forsvare Nunne-schandtzer,
Hand er jo død som brefvet schref,
Sit seyl ey meere sandtzer,
17 J gaar foer af hanss Hellighed,
Jeg veed ey hvort, til gilde,
J dag tør Hendiss kierlighed,
Frue *Nunne* schalchen kilde,
At Hun gîr schylden paa, een Muuss
Hår Pafve-Brefvet gnafvet,
Saa det kun tien til kremmer-huus,
Hun og et strax [tillavet].
Der i at giemme Muncke-Fandtz,
Det gjør den Fiine Nunne,
Een fattig karl den [Kandz] og krantzt,
Forschyder ingenlunne,
Hvad gielder, om J bedr' der om
J hendiss bref maa læsse,
Forklare hende Pafvens dom,
Da Pafven faar een Næsse,
Saa lang, som lengste Svøbe-schafft,
Faar J det *revideret*,
Da mister Brefvet vel siin krafft,
Og blifver slet *Casseret*,
Hun fatter da j sinde saa:
Een Wen hår [hid] indschibet,
Een Bref-lap ham ey kyse maa,
Hand jo det smør faar knibet,
Som Pafven uden [Kierne]-staf,
Vild' gjør til piæss og pladder,
Der aldrig meer skuld' blefvet af,
End Fattig *Closter*-[piadder],
Lad Pafven stryge sig om Mund
Og snacke for siin Esche,
De blomster udj Frier-lund
De er dog iche beesche,
Er Pafven død, da hanss *arrest*,
Hår og gid op siin aande,
18 Hvo schal da være *Nunnen* nest,
Og Brude-Blusset brande
Den Guld har flettet i sit Haar,
Hvis knebelbart er gule,
Hand frygter ey for Brudenss laar,
For Bryllup ey vil Schule,
Til Lycke, Broder *Gilibert*,
Til Lycke med det Gilde,
Der schal vel ingen Laalandss Ert,
Saa rende om og Trilde,
Som J da udj fulde traf,
Wil hvissme hoppe, rippe,
At Reysen kand gaa lystig af,
J ej schal ride glippe,
Saa blîr self paa jêr *Nunne*-Borg,
Een *residentze*-Pafve,
Forlindrer der med ald jer Sorg,
Og faar jêr Sag j lafve,
Saa kand J self gifv' *indulgentz*,

Self trycke Sejlet under,
Saa hâr jêr hellig *reverentz*,
Vel bitter gode Stunder,
At lâ jêr pilcke mellem taa,
Paa foden at lâ kysse,
Jêr kilden knockel at lâ klaa,
J Søfn jêr lade dysse,
Saa kand J til Jerusalem,
Som Pafven paa siin Muule,
Henride, og et *requiem*,
Hvor ved J ej tør schuule,
[Opkling'] j [Messen] oor fra oor,
Menss *Nunnen* paa høy *Festen*,
Târ Noden ret i Paters Chor,
Og qvinckelerer Lesten
19 Saa kand J bede stryge Sejl,
Jêr egen *Abbedisse*,
At kaasen ey schal slaa jêr fejl,
Som fattig *Gubernisse*,
Saa kand J bede, at hun lit,
Paa skiødet ind vil fire,
Paa det J icke alt for vit,
Schal ligge ofver styre,
Jêr gamle Wenner J da maa,
Til *Cardinaler* giøre,
J kand hâ dem at raabe paa,
De kand jêr ligg' j øre,
Med gode Raad, om Brudenss vær,
Blæss alt for sterch paa beylen,
J dog kand staa Jêr j den fær,
Paa dybet ey kuld-seyle,
Om I, maa schee, ey Sõe-sterch er,
Wed bølger torde vemmiss,
J torde krympe Ederss tæer,
Gad ey med graa ulf kiemmiss,
Jêr kunde et *Confortativ*,
Wed Venne-hielp da schienckiss,
Saa fich J Moed [og lyst i] liv,
Med Gammel [Hors] at [benckes],
Nu noch til Giensvar denne gang,
Kadtz ind, Miin Giech i Sechen,
For dig nu settiss dør og stang,
Til *Kingo* dig opvecher,
Far vel Hr. Kingo, og far vel,
J helsis fra kong Lavring,
Hand giør Jer gierne ret og schiel,
Og gîr jêr Smør paa kavring,
Hand kommer vel eengang til oorss,
Med Jêr j Giecke-Scholen,
20 Hand staa jêr vel et glass til Roorss,
Og holder kat j Solen.

Corollaria.

1.

*Den gamle Rom fich forðum has
Paa stridige Carthago,
Den springske Hval, tør faa sit pass,
Af scherpede harpago,
Spend paa, om der er lif og krafft,
J hvilte Cartilago,
Ej går een Landgildss Mølle taftt,
For tønde-sech farrago.*

2.

*To heel ulige Folck til strid
Er Svidtzer ogsaa Svaber,
At spidtze Seyer hiine gid,
Men disse gierne taber,
Hr. Papa, blæser frisch allarm,
Lår Svidtzer-Fanen flue,
J faar vel hefnt jêr heede harm,
Paa Svabe-Ringel-Due.*

3.

*Een Engel huggen ud i steen,
Paa Pafvens Slot mand schuer,
Sit sverd at giemme er hand seen,
Hand staar kun saa og truer,
J været peeget tid paa tid,
Saa løst [ad] Balgen sticher,
Hanss dofven arme dog ej gid,
Ført stødet ud til priche.*

21

4.

*Var Pafven self saa Engel-spag,
Hand Michel motte hede,
O nej! hand lafver vel sin Sag,
At hand faar knif j scheede,
Men hvo sig setter op imod,
[Ham] gaber under øye,
Var det end Old-frue Edel-god,
Hun faar vist holde Trøye.*

Cum Gratia et Privilegio Pontificis Maximi authenticum

Petri sigillum affixerunt Legati

a latere, et Papali sanctitati a secretis.

Romæ Calend: April: sub

annulo Piscatoris.

Horse-Mager,
Aale-Krager
Skerper kloe og hvedser Neb,
Fluer, truer,
sammenkuer,
Flynder-flab, og Torsche-fleb
[Brumle biørne],
[tude ørne],
kyser dyret ind i Busch,
Sange-Gøge,
Spurre-Høge,
Gîr ad Fuglen Raab og Rusch
[Rangle]-Blærer,
Vange-schiærer,
kyser deggen op i krog,
Blancke fiile,
spidtze Syle,
Obner tette Spende-bog
22 Rumle-Potter,
vilde Schotter,
Spiller op til Springe-dantz,
Soele-Schifven,
Bencke-vifven,
Træd j Leegen med diin Svandt
Fitte-priisen,
Sylte-Griisen,
Spagger, lad diin Vamse klaa,
Snurre-fluen,
kroppe-Duen,
Tag dig an et dvale-straa,
Finger-bølle,
[Liire]-Mølle
Lad dog tolde af diin Sech,
[Huuse-korsset,
Knuble-horsset],
Lad dog ryste j diin hech,
Gryn af hirse,
Oste-perse,
Gif dog bort diin Oste-Muuss,
Tinte-Tungen,
Rencke-pungen,
Lad dog til dit kierling-kruuss,
Stiime-kocken,
priime-klocken,
knefvel pinche dig til [bed],
Pundtlærss-huden,
Scholde-Luden,
Vær dog ey saa haard og heed,
Erdtze-Miine,
Guld j Sckriine,
Lad dig grafve under op,
Lad dig raade,
23 lad dig traade,
Lad dig gî et [duns] og dop,
Lad dig stoppe,
lad dig proppe,
kylling frie kalckunsche-Hønss,
Lad dig nøyiss,
lad dig bøyis,
Lad dig gî et duus og døns,

Lad dig kysse,
lad dig gysse,
Lad dig giøre Munden feed
Lad dig klippe,
lad dig strippe,
[Hav]-graa-ysset kuldet Geed.